

"PLÁTEK" FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2024

After Midnight 2024 – 5

Ze všeho nejdřív učiníme další pokus zjistit, JESTLI JE PŘÍTOMEN HLINÍK, a taky v které knížce pro děti a dospělé se nacházejí ty nepěkné výhrůžky stíháním nebo vypovězením. Nuže, jak se říkalo do omrzení ve Třech mušketýrech, kteří to taky nejsou: ani v Babičce Boženy Němcové, milé děti, ani ve Světě podle Garpa, milí rodiče. I když – jak říká strašlivý ombudsman Křeček – „není to pravda, ale mohla by být“. * A teď už k dění na hlavním pódiu. * Jak má někdo slabost pro Noru Brown (třeba ministr kultury ČR a řada dalších stárnoucích heterosexuálních bílých mužů), tak já mám slabost pro MARIANA FRIEDLA. A to od okamžiku, kdy na jednom z předchozích kolokvií  popisoval vznik alba Píseň země natočeného „somewhwre in highlands“ = někde v Beskydech. Proto bez výhrady přijímám celé vystoupení skupiny RUKYNADUDY s podporou jeho dcery Elišky Šidlové. A pokud někomu připadalo, že Marian mluvil jako učitel a že mluvil moc, pak proto, že kromě mnohého jiného je taky učitel, a proto, že všechno, co řekl, je pravda. Mně zas připadalo, že mluvil jako showman, což je pro muziku, kterou chce předvést většímu počtu lidí než malému, jen dobře. * Představte si, že nábožně posloucháte terénní nahrávku z APPALAČSKÝCH HOR s dřevním banjem a ještě dřevnějšími houslemi pocházející zřejmě ze sbírky Alana Lomaxe ze začátku minulého století. Jen zajímavý dívčí zpěv vás trochu mate. Pak vám oči sklouznou na popisku a nevěříte: BROOKLYN, N.Y.C., 2024. Právě vám hrálo duo NORA BROWN & STEPHANIE COLEMAN, kterému se v ČR líbí, zvláště koupání u RATHÁNU a TRDELNÍK. Nám se zas líbí, jak dívka v kšiltovce hraje na banjo z Appalačských hor. (A to ještě cestou z kolokvia na oběd vyprávěl Aleš Opekar, že když se chystal seriál Bigbít, dostal Petr Hrabalik za úkol popsat popisky ke všem fotografiím. U těch, u kterých se nepodařilo zjistit autory, doplnil Hrabalik jména členů argentinské fotbalové reprezentace.) * V pauze s Konstantinem Bieblem „na kávu, likér a kus slova“ do bílého stanu: LADA ŠIMÍČKOVÁ mě překvapila, to nebudu skrývat. A tak jako Bruce Springsteen, když se v r. 2013 vrátil do Prahy, „úplně zapomněl, jak je to tady krásný“, tak jsem zapomněl na VIDÁM PARK, Margaretin ostrov, Népstadion, Rybářskou baštu, supermarket Škála, Tři sestry, první adidasky a celé dětství. Jenže teď už válka není studená a nejvyšší Maďar, kterého jsem tak obdivoval, když před pětatřiceti lety přijel s kamarády z FIDÉSZ do Prahy podpořit čs. opozici, chodí v šále, na které je mapa a na té mapě není Slovensko, ale Horní Uhry. Jak zpíval Merta Hutkovi: „To už je tak asi všechno, domysli si to sám.“ * Bílý stan je zavedená značka. Kapely, které se dostanou do bílého stanu, něco znamenají. Ale zpěvačky, které přijdou na hlavní pódium celé v bílém a ještě mají dlouhé tmavé vlasy, ty na letošních Folkvkách vítězí. Po Portugalce Lině to zopakovala VALERIA CASTRO pocházející z kanárského ostrova La Palma. Doprovázela ji klavíristka s bubeníkem, které sice v závěru představovala, ale já to nějak nezachytil. Sama se pak v některých písních doprovázela na kytaru. A protože ji Ďoubal uved slovy „Valeria Castro s celým orchestrem“, nejsem sám, kdo to neví. Každopádně byla Španělka v bílém po Portugalce, Irčance a Velšance dalším vrcholem programu. *

Nejvyšší čas vrátit se k Wabi triu, které už sice ukončilo uměleckou činnost, ale pokračovatelem jeho odkazu se stalo DUO WABIE'S tvořené dvojicí Stanislav Daněk & Jiří Ryvola s největším hitem STÁLI WABI U SILNICE, DIVILI SE PŘEVELICE, při němž začínající vokální duo doprovázela známá POLKOVÁ POŠTORENSKÁ KAPELA.

 Milan Zeibert

FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2024

"PLÁTEK"

5

31.

července

2024



Středa 31. 7.

Písničkářství
od 17.30 hod.

Marie Puttnerová

Micah P. Hinson
(USA) 

Lucía Pulido
(Bolívie, Mexiko)



Noční koncert
Stará tkalcovna
Barbora Xu



Open scéna 2024
v kapli sv. Anny ve
Špitálku, nebo u
barokního mostu

Čtvrtek 1. 8.
14:00 Marek Vojtěch
Pražský písničkář,
který stejný den
vystoupí i v parku se
svým Divadlem
Harmonika, je
komplexním autorem a
interpretem. Vloni
zazářil na festivalu
Zahrada písničkářů.
Jeho akordeon někdy
zpívá s notnou dávkou
sentimentu, když
vzpomíná na 20. nebo
80. léta, někdy zní
pohádkově v příběhu
princezny Jasněnky z
KFC, někdy si
neodpustí taškařici a
ironii ve skladbě, kde
zpívá o ničení památek
automobily, ale někdy
až zamrazí, když v
songu „Psychopat“
vypráví příběhy mužů,
kteří ničili po malých
dávkách životy svých
žen. Marek je
přímočarý, velice
slušně si rozumí s
češtinou a akordeon
dává celému
vystoupení autenticitu.



Čtvrtek 1. 8.

Muzikantské generace

od 17.30 hod.

Jiří Pavlica & Hradišťan

Daniel Herskedal (Norsko)

Kelly Hunt (USA)



Divadelní šapitó v zámeckém parku:

**Divadlo Harmonika:
Pohádka o Písničce**

Hudební šapitó v zámeckém parku:
Trojka Zuzany Homolovej (Slovensko)



Noční koncert ve Staré tkalcovně:

Eva Väljaots (Estonsko, Finsko)

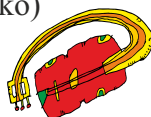


Stará tkalcovna

11:00 - 13:00 Vězení dějin (film) + následná
debata s Michalem Stránským

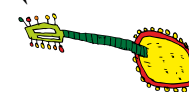
14:30 - 15:30 Workshop s Misterios Del
Amor

a další dílny dle rozpisu uvnitř Plátku...



Barbora Xu v rozhovoru s Petrem Dorůžkou podstatu
debutového alba Olin Ennen (I Was), se kterým vzbudila
zaslouženou pozornost nejen mezi odborníky, do hloubky
jdoucí umění ocenili rovněž běžní posluchači, unešení
jejím éterickým hlasem a intimním vyzněním autorských
skladeb.

„Její hudba představuje jedinečný most mezi Evropou a
Asií. Zvuky kantele a guzheng v kombinaci s jejím
krásným hlasem propojují různé kultury způsobem, jako
by k sobě odjakživa patřily,“ řekl o ní respektovaný
výrobce kantele Hannu Koistinen.



V dnešním divadelním šapitó...

Jakub Folvarčný: Vlk a hlad

...vznikl ve Finsku. Je to mezinárodně úspěšná koláž
„Červené Karkulky“ a pohádky „O třech kůzlátkách“
odehrávající se uprostřed skandinávské zimy a polární
noci. Haũũũũ!

V dnešním hudebním šapitó...

Jan Běťák

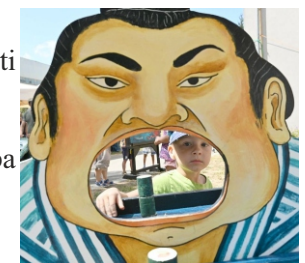
Intimní písničkářství zpěváka a houslisty skupiny
Bezobratři

První sólové album Jana Běťáka ze skupiny Bezobratři
Poetické folkové písně o napodobování písma, pod čímž
si nepředstavujte falšování podpisů, ale přirozeně
objevenou potřebu intimního přemítání o pomíjivosti a
vztahu ke vzorům formující život každého z nás.
Svébytným básnickým jazykem ve svých písních Jan
neoslovuje tiktokovou generaci, netušící jak bez aplikace
uhazit vápno na obzoru, s nadějí, že jeho melancholii
vstřebají se obrací spíš na ročníky, co ještě dokážou
zapálit v krbu oheň sirkami. Což neznamená, že by se v
jeho v jádru prostém folku s lehkými doteky elektroniky ti
nejmladší ztratili, nepochybně pohládí i je, a když ne,
pořád jim cestu do duše těch písní může ještě „vzvonic
váza“. Na krásném albu se podílela celá řada hostů – třeba
Beata Bocek nebo Jarda Svoboda - na koncertech ale
kytaristu Jana doprovází akordeonistka Žaneta Vítová,
trumpetista Jan Přibíl a kontrabasista Tomáš Spiřík.



Jméno Náměšť'

*Když pátrám po
blízkých slovech,
nabízí se mi nejlzeleji
termíny město a
náměští. Hledám, kde
by snad mohla být ona
nejstarší agora, která
případně dala původní
osadě její název. Někde
poblíž brodu přes řeku,
sevřenou tady v docela
úzkém údolí. Mezi
nabízejícími se
možnostmi tipuji jako
nejpravděpodobnější
plácek před dnešním
supermarketem.
Archeology tady však
jistě předběhla
komerce. Stejně, co by
tu tak kopáči mohli
najít? Pár střepů,
možná kost medvěda
nebo zkamenělý
mamuti kel... A co to
město? Jaképak že
město. No přece místo,
co se o Folkovkách na
opravdové město
každoročně promění –
Náměšť! Libor*



pro děti i dospělé,
úterý, čtvrtek, pátek,
od 9 do cca 12hodin,
pro skupiny 15-20
lidí.

(lektor Zdeněk Janek
Běřák)



Kolokviová
Žasnu nad inteligenci
co všechno udělá
na všechno odpoví
je totiž umělá

Napiše a složí
novou Píseň práce
ráda i učiní
co se jí zachce



Nikdo jí neřekne
to se přec nedělá

Michal K.



Jaká krásná věc je čistý list papíru
Řekl si „papá“ Hemingway,
když se postavil ke svému psacímu stolu.
Panamá si posunul víc do tváře
a začal psát.

Ach, já chudák papír!

Co mi to ti lidé provedli?!

Zmačkali mě do kuličky!

V depresi si zas „papá“ pro dnešek napsal
„0“ slov



Dnešní noční koncert...

Barbora Xu (ČR)

Zpěvačka, skladatelka a hráčka na citory staví most mezi
kulturami Asie a Evropy

Novodobá interpretace starodávných básní za doprovodu
finské a čínské citory

Když Barbora Šilhánová v rámci Kolokvia na Folkových
prázdninách přednášela o úchvatných polyfonních zpěvech
malého taiwanského národa Bunun, leckdo v sále zprvu
netušil, že mladá dívka promlouvající k nám skrze Zoom,
má také umělecké jméno Barbora Xu (čti ši) a hraje a
zpívá hudbu mimo běžné kategorie. Už deset let totiž
rodačka z Liberce pendluje mezi Taiwanem a Finskem,
kde aktuálně žije a na universitě v Turku promovala jako
expertka na čínskou kulturu v Centru východoasijských
studií. Studovala také na Sibeliově akademii v Helsinkách
a stala se virtuózkou na tradiční citory - finskou kantele a
čínský guzheng. To ještě není všechno: zhudebňuje také
prastarou čínskou a finskou runo poezii a v příslušných
jazycích zpívá texty vztahující se k přírodě. „Všechny
skladby jsou mojí českou/západní/novodobou interpretací
starodávných básní za užití starých citor. Mým cílem je
vdechnout nástrojům nový život, kterého součástí je moje
vlastní hudební zkušenost. Některé aspekty jsou
samozřejmě ovlivněné tradicemi z Číny a Finska, ale
obecně hraju a zpívám to, co vychází ze mě a je
amalgámem všech vlivů, jimž jsem byla vystavena.
Nesnažím se představit tradiční písně, ale vlastní hudbu,
která je inspirovaná těmito dvěma tradicemi,“ vysvětlila



Na dnešní scéně...

Marie Puttnerová & Band



Prival písničkářské nádherly schopný nás „zpít do němoty“

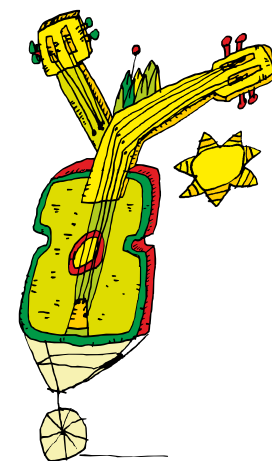
Blažené vdechování písní Marie Puttnerové

Tolik lidí na ni najednou pěje chválu a věřte, bude jich
pořád víc, a my se tomu nedivíme a divit ani nemůžeme.

Vlastně z prostého důvodu: s dvěma kytaristy –
manželem Martinem Novákem a opavským Petrem
Uvírou – se totiž rozhodla natočit své první sólové
album, které by s nimi zacloumalo, aby se nakonec
ukázalo, že totéž provedlo i s posluchači, a učarovalo
také odborníkům, udělujícím ceny Anděl, takže si pro
toho folkového letos v březnu došla, ačkoliv zrovna k
folku se v tom tradičním slova smyslu, skoro vůbec
nevztahuje. A na folkařku Marii by nevsadil ani ten, kdo
ji předtím slyšel – třeba i na Folkovkách – v řadách
Jablkoně, Půljablkoně, Cymbelínu, Zvířete jménem
podzim nebo pěveckého sboru Skřivánek. „Za celou
dobu svého působení na české scéně jsem měla možnost
pobývat v různých uskupeních od rocku, folku přes
folklor, sborové zpívání, až po jazz, který jsem dokonce
vystudovala. Sama sebe však vnímám především jako
vypravěčku písňových příběhů, které ve mně rezonují
napříč hudebním spektrem, a tak to nejspíš zůstane
jednou pro vždycky,“ vysvětlila Marie, proč bychom ji
měli považovat hlavně za mimořádnou, žánry
nevnímající zpěvačku, empaticky napojenou na poezii a
nadčasovou hudbu nahony vzdálenou planému
mainstreamu.

Marie už není
jako dřív součástí
party, stala se
nyní vůdkyní své
vlastní a album
Laila to proto
pro ni představuje
bezesporu milník:
zpěv básní a textů

Vlasty Třešňáka, Jakuba „Kittchena“ Königa nebo
katolického básníka Jana Zahradníčka, jinak řečeno,



16:00 Textová dílna

Slávka Janouška

Tento mimořádný
pedagogický počín
bývalého učitele Slávka
Janouška slaví už
dvacet let a tímto
experimentem s
vytvářením písniček byl
podhoubím pro mnohá
významná jména
českého folku. Je až s
podivem, že se Slávkovi
nahlásí muzikanti a
muzikantky různých
zkušeností a v časovém
presu vytvářejí písně
na zadaná témata.
Pokud bych tato
vystoupení měl
popisovat jen
podstatnými jmény, asi
bych vybral Odvaha,
Odolnost, Stres a
Kumšt!



Zastavit tak čas...
 Kamila, Ivan, Iveta,
 Barka a pár dalších na
 to jdou přes
 aplikovanou fyziku. Už
 bez chemie, čistě v
 prolnutí jedniček a nul.
 Svá impozantní
 ohnisková „děla“ (až
 f800!) kříží clonovými
 numery a násobí mžiky
 léta cvičených
 zorniček. Jejich zisky si
 tu a tam rádi
 prohlédneme,
 poobdivujeme a
 zapomeneme. Jiní
 sázejí na zvuk.
 Céděčka, mnohé
 dokonce i s podpisy
 aktérů, navrací minulé
 zpět, ovšem s výhradou
 studiové sterility.
 Takže nám všem stejně
 nezbyvá, než vychutnat
 si naplno každý
 okamžik. Protože každá
 nastavovaná kaše je
 jen náhražkou. Čas
 našťěsti neumí zastavit
 žádný z nás, jakkoli
 snaha pokoušet se o
 nemožné je nám prostě
 dána do vínku.

Libor



jejich hluboce přesvědčivý výklad, zůstává už totiž pouze na ní, jejím hlasu, gestech a podmanivé schopnosti nás přivalem takové nádhery „zpít do němot“.
 Na tom, že v nás album Laila to tak dlouho doznívá, má podíl britský producent Eddie Stevens (Jana Kirschner, Druhá Tráva nebo Róisín Murphy). Původně křehké kytarové písně očaroval zvukem a přenesl do kouzelně márnivě říše, kde je už jen „bláženě vdechneme“. A zase, nejen my: „Po dokončení alba jsme zjistili, že už se k původním verzím nemůžeme vrátit, natolik nás to celé zasáhlo. Proto jsme k sobě přijali vynikajícího klávesistu a hráče na syntezátory Martina Brunnera. Ze zvuku alba na koncertech vycházíme a posouváme se o kousínek dál.“

Micah P. Hinson (USA)

Temná americana, gotický folk a alternativní country Noir písně téměř výhradně zaměřené na lidi, kterým dělá dobře vědět, že na světě žije někdo, komu trápení stele postel častěji než jim



Na rovinu, takového chlapa jako Micah P. Hinson, jehož život prý dost často absolutně nikam nevedl, byste doma mít asi nechtěli, stačí si ale poslechnout libovolnou skladbu a ten jeho hlas starého proroka a chytne se. Natočil mnoho alb, takže máte před sebou dost práce, budou to ale příjemně strávené chvíle, i když na vás občas padne pořádná depka a někdy půjdete pro jistotu zamknout barák, aby vám do něho nevlezl nějaký ten



Heej! Zpráva z úterní dílny tvůrčího psaní

Deník poseroutky, mincraft'áka, mimoňky, pubert'áčky, Adriana Molea, Bridget Jonesové... Deníková forma je stále populární a nemusí mít jen formu „můj milý deníček“. Autoři – básníci píší deníkové záznamy formou básní, zapisují své úvahy, myšlenky, vznikají literární díla... Deník může být i fiktivní. Deník psaný s vědomím následné publikace vypadá také úplně jinak než ten v šuplíku pod ponožkami.

V úterní dílně psaní jsme začali kolektivní text větou ze sbírky deníkových zápisků Jiřího Koláře *Roky ve dnech*. Věta přímo zvala k ztvárnění: *Jaká krásná věc je čistý list papíru*. Pak už jsme zkoušeli sami zaznamenat předchozí den do textu nazvaného 29. 7. 2024. Vznikla krásná směsice vjemů viděných očima dívek, ženy a muže.

Kdo by chtěl také psát, je zván každý den, 10:30–12:00.

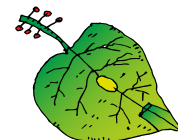


-paf-

Ukázky kolektivních textů:

Jaká krásná věc je čistý list papíru

Jak barevný je listnatý strom!
 Nechám si ušít košili na míru,
 jinak dnes nepůjdu dom.
 Jako když hodíš láhev do víru.
 Povrchový důl je přeci lom.
 A v lomu bývá voda tak čistá!
 Jsem zase v tom...
 Jsi zas v tom? Žes tak jistá?
 Otec je Tom.



Jaká krásná věc je čistý list papíru

Zasněžená A4
 Jak bílý je čerstvý sníh
 než se na něm objeví šlápoty
 Jak lesklý je tvrdý diamant
 Je krásný, plný všeho
 krve i spektra barev
 Jak krásná ... je čistý...

Dílna společenské

venkovní hry: ve čtvrtek od 10:00 v parku před hrobkou, folkový turnaj v Mölkky. Že hru neznáš, nevádi, využiješ štěstí začátečníka. Hra pro všechny bez rozdílů. Pro nejlepší čeká odměna. Tak šup nechtat lelky, pojd' si zahrát Mölkky!



Houboznalecká dílna – procházka, hledání hub a povídání o nich

K čemu jsou houby v lese, proč a jak je chránit; jak různě můžou vypadat; jak houby hledat, jak je sbírat a čeho si při tom všimnout; podle čeho je poznávat a jak je určovat; jak se neotrávit... zjistíte na dopolední procházce po lese v okolí Náměště (Kralická obora; údolí Otradického potoka, údolí Oslavy apod.) Procházka spojená s poznáváním hub a povídáním o nich je



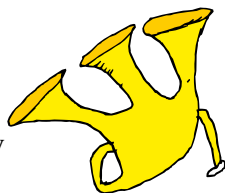
Workshop s Misterios Del Amor ve čtvrtěk ve Staré tkalcovně od 14.30 hod.

Setkání se členy kapely *Misterios del Amor*. Jan Čížmář se svými spoluhráči představí nové album *ALMA*, bude povídat o písničkách starých generací a jejich uchopení současnými muzikanty. Dozvíte se více o použití starých nástrojů moderním způsobem (fúze staré hudby a jazzu). Kdo přijde, ten se bude moci naučit něco z těchto dávných melodií společně se členy kapely *Misterios del Amor*.



Hnízdo múz 1. 8.

- 8:15 - 9:15 Ranní jóga
- 9:00 - 14:00 Grafická dílna - suchá jehla a možná i lynorit
- dle domluvy cca 3 hodiny Orchestr Folkových prázdnin
- 9:00 Raničkova pohádka z půdy
- 9:00 - 11:00 Dílna kresby
- 9:00 - 12:00 Houboznalecká dílna – procházka, hledání hub a povídání o nich
- 9:30 - 13:30 Skleněné vitráže technikou Tiffany
- 10:00 - 11:00 Tančírna - argentinské tango
- 10:00 - 12:00 Bioenergetické cvičení
- 10:00 - 12:00 Venkovní společenské hry
- 10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 10:00 - 12:45 Triskel globe
- 10:00 - 13:00 Pletení košíků z pedigu
- 10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi - vrtítko
- 10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
- 10:00 - 14:00 Smalty na vařič
- 10:00 - 13:00 Kovářská dílna u Tasovských
- 10:00 - 13:00 Řezbářská dílna se sochařem
- 10:00 - 13:00 Ruční tkaní na dřevěných stavech
- 10:30 - 12:00 Hej! Dílna tvůrčího psaní
- 11:00 - 14:00 Malba na hedvábí s Barevným světem
- 12:00 - 14:00 Nech své tělo tančit
- 12:00 - 15:00 Bluesová dílna
- 13:00 - 15:30 Od trémy k radosti: Jak se přátelit s chybami
- 13:00 - 16:00 Savování na textil
- 13:15 - 16:00 Zvonkohra z klíčů
- 13:15 - 16:00 Enkaustika
- 13:15 - 16:00 Šperk z WASHI pásky
- 13:30 - 14:30 Tančírna - milonga
- 13:30 - 16:00 Filcové taštičky
- 13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 14:00 - 16:00 V rytmu bubnů
- 14:00 - 16:00 Žonglování a kejklování s Adélkou
- 14:30 - 15:30 Workshop s Misterios Del Amor



Micahův ztracenec, který „by nejraději stiskl spoušť, než aby žil další den“ nebo kazatel s výhodnou nabídkou apokalypsy. Ne, písně Texasana Micaha P. Hinsona nejsou z těch, co by vás měly rozesmát, tak to prostě je a protože na světě žije hodně lidí, kterým nevadí, že z Micahovy černé oblohy povětšinou prší krev, patří k vyhledávaným a obdivovaným písničkářům.

Pochází z indiánského národa Chickasaw a byl vychován v rodině řídicí se pravidly Církve Kristovy, kterou považoval za „jednu z nejpřísnějších a nejbizarnějších křesťanských sekt“ takže jak jen to bylo možné, před pravidly tuhé evangelické morálky utekl a dal se na dráhu hudebníka. Víc jak doma však uspěl v Británii, kde vydal většinu alb.

Není to ale tak dávno, kdy chtěl s hudbou seknout: s vydavatelem se dostal do sporů, měl těžkou havárii s následky, rozvedl se a manželku s dvěma dětmi nechal v Texasu. Paradoxně ho zachránil covid: měl čas přemýšlet, našel si novou ženu, přestěhoval se do Madridu a ve své tvorbě došel k radikálnímu rozhodnutí: už bude psát jen písně o věcech, které se mu dějí teď, protože vykročit do budoucnosti není možné, pokud se hrabete v minulosti. „Už mě nebaví zpívat o mrtvých lidech a strašných věcech. Začínám nový život,“ prohlásil Micah P. Hinson.

A o tom je i jeho poslední album *I Lie to You*, natočené s italským producentem Alessandrem „Asso“ Stefanem, jinak kytaristou pracujícím pro PJ Harvey, Mike Pattona nebo Vinicio Caposselu, který ho s bubeníkem Paolo Mongardim na Folkovkách doprovodí.

Lucía Pulido (Kolumbie, Mexiko)

Mexicko-kolumbijský hudební časoprostor, ve kterém svobodně poletuje hlas Lucie Pulido Kolumbie a Mexiko: dva národy, jeden kořen a hlas Lucie Pulido

Počtvrté na Folkovkách a znovu jinak. Magické rozměry hlasu Lucie Pulido však zůstávají stejné a nepopsatelné. Jde totiž o umělkyni, u které máte sto chutí dát za slovo zpěvačka otazník; nebo dva, protože takhle, skoro jako o



VÝSTAVA



**ROSTISLAV POSPÍŠIL
BLUES
A JINÉ KRAJINY
& OBJEKTY
VÝSTAVNÍ SÍN
STARÉ RADNICE**

NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU, MASARYKOVO NÁM. 100
VÝSTAVA JE PŘÍSTUPNÁ OD NEDĚLE 25. 7.
PO DOBU FESTIVALU DENNĚ 9-17 HODIN (DO 3. 8.),
DĚLE OD 4. 8. DO 31. 8. 2024
PONĚLÍ-PÁTEK 13-16 HODIN,
SOBOTA 9-11 HODIN, NEDĚLE 14-16 HODIN.





Posílám několik fotek...
...napsala Judita, která zde pečuje o kapelu Valerie Castro. Je to z kovárny a na fotce jsou dva členové skupiny Valerie Castro - pianistka Laia Alcolea a zvukař Victor. Ta pianistka, náramek, který si udělala u Pavla Tasovského, dokonce měla i na koncertě! Oba byli v kovárně nadšení...



život a přímo z duše, se běžně nezpívá a už vůbec ne s tak nesmírnou představitostí, extrémní dovedností a radostí. Nejspíš to bude tím, že vstřebala snad všechny tradiční kolumbijské styly, přetransformovala je do svého vokálního umění překypujícího improvizací a našla pro ně nové uplatnění v jazzu, experimentální a současné moderní hudbě. „Nemám talent ke skládání, takže se považuji za interpretku, neustálou hledačku nových možností mého hlasu a jeho barev. Hlas je nadmíru individuální, jedinečný nástroj,“ říkala vždy Lucía Pulido a španělského básníka Ramóna Andrése to přivedlo k přesvědčení, že svým hlasem „dokáže najít pojmenování snad na všechno“.



Také se ukazuje, že od samého začátku inovátorsky předbílala dobu, a zatímco ona se hlásila k legendární průkopnické chilské zpěvačce Violetě Parra, v nynějším obřím boomeru Latinu hudby, kdy se španělština stala doslova sexy jazykem, se mladí hudební revolucionáři s velkým respektem odkazují na umění a odvahu Lucie Pulido.

V novém projektu Two Peoples One Root se střetává hned několik jejích lásek: hluboký a nostalgický vztah k lidové kolumbijské hudbě, radikální svoboda newyorské avantgardní scény, kde mnoho let působila, a nově nalezený klid v malém městečku na jihu Mexika, kde přišla na myšlenku vést se skupinou muzikantů kulturní dialog mezi hudebními tradicemi Kolumbie a Mexika. Za tím, že každý koncert přináší nečekaná překvapení, stojí členové mezinárodního souboru, jejichž instrumentální hravost, hledačská povaha a velké mezinárodní zkušenosti si nezadají s Lucií Pulido. Společně nás uvedou do mexicko-kolumbijského magického hudebního časoprostoru lidové hudby, ve kterém svobodně poletuje hlas naprosto nevšední zpěvačky.

FOLKOVÉ PRÁZDNINY NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

The Sheepboy From Beskyd Mountains Superstar Forever 🇸🇰

Nemám moc rád když se něco označuje jako nejlepší, je to příliš nekompromisní a tím pádem značně ošemetné. Já kupříkladu znám zhruba pět až patnáct nejlepších kapel na světě, u písniček to osciluje někde mezi jedenácti až třiceti sedmi. Jistě, těžko může být pochyb, že třeba takové Colnago je nejlepší bicykl na světě, ale jak k tomu přijde třeba takové Pinarello, nebo nedejbože Bianchi, notabene v barvě celeste? Pojdme se tedy vyhnout příliš radikálním označením a použijme mírnější výrazivo. Kdo myslíte, že je skutečnou superstar posledních ročníků folko-vek? Člověk, který na první pohled možná nijak nevyčnívá, nestrhává na sebe pozornost, ale s čímkoliv přijde, je to prostě skvělé. Jistě už tušíte, že hovořím o Marianu Friedlovi. Ano, můžeme o tom vést spory, můžeme s tím nesouhlasit, ale to je tak všechno, co s tím můžeme dělat. Neuvěřitelně komplexní muzikant - nejenom interpretačně (nebudu jmenovat nástroje, které ovládá, beztak bych půlku zapomněl), ale i v oblasti kompozice, badatelství a hudební vědy. Nás, kteří si pamatujeme vynikající projekt Beránci a vlci, nemohlo vůbec překvapit, že jeho věhlas pronikl až do srdce naší monarchie. Takže můžeme vzkázat: "Hello Austria, Hello Vienna - 13. prosince se máte na co těšit!" A my si tady zatím Mariana hýčkejme, ať nám nadále zachová svou přízeň a ať v sobě i pro nás nadále opatruje ten kousek duše Jitky Šuranské, aby to prázdno po ní nebylo tak velké.



Carlos

BIOGRAF

Vězení dějin

Ve Staré tkalcovně ve čtvrtek 1. 8. a v pátek 2. 8. vždy od 11 hodin proběhne promítání filmu *Vězení dějin*. Film režisérů Jana Gogoly ml. a Matěje Hrudíčky, provází diváky areálem uherskohradištské věznice a skrze setkání lidí z různých generačních, ideových a sociálních světů propouští dějiny na svobodu. Desítky let uzavřená věznice na diváka dýchne atmosférou politických procesů minulého století, ale její prázdnotu lze zároveň naplnit zkušeností, že dějiny vytváří každý z nás. Ve čtvrtek bude po promítnutí filmu následovat beseda s Michalem Stránským a v pátek debata s Janem Gogolou ml.



Ještě do druhý nohy

V sobotu 3. 8. od 11 hodin se bude promítat film *Ještě do druhý nohy*. Tento dokumentární film režisérky Hedviky Hlaváčkové zaznamenává společné setkání Jiřího Černého s muzikantem Glenem Hansardem.

BIOGRAF

